

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - ŘÍJEN 2016 - ČÍSLO 153

FARNÍČEK

*Mši svatou na „Staričkově pouti“
sloužil nový fryštácký farář
P. Josef Brtník.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku
Na závěr provinciální kapituly ve Fryštáku
7. dubna letošního roku jsem přijal
zprávu pana provinciála, že od 1. září
budu farářem ve Fryštáku.

Pověření k této službě jsem dostal od
pana arcibiskupa Jana Graubnera 17.
srpna (s účinností od 1. 9. 2016). Změnu
jsem očekával a těšil se na ni. V Praze –
Kobylisích ve farnosti sv. Terezie od Dítěte Ježíše jsem byl farářem
dlouhých 14 roků. Mé předchozí nejdelší působení, také v salesiánské
farnosti Panny Marie Pomocnice v Brně – Žabovřeskách bylo 7 let.
První setkání s Vámi při obou nedělních bohoslužbách bylo v neděli
4. září. Vnímám srdečné přijetí a Vaši velkou otevřenost. To vše
mne opravňuje k velké důvěře v činnost Ducha Svatého ve mně i ve
Vás a naději, že společenství naší farnosti bude růst v kvalitě
i kvantitě. A těším se na spolupráci s Vámi při budování Božího
království v tomto krásném městě s dlouhou historií.

**Všem ze srdce žehná
Váš farář P. Josef Brtník**

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Příprava rodičů na křest dítěte

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu před
křestní nedělí od 16 hodin. Společné křty dětí budou pravidelně první
neděli v měsíci při bohoslužbě v 10 hodin. Výjimky z pravidla jsou
z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve
domluvit s farářem.

Dále vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Každá liška svůj ohon chválí</i>	české
<i>Když přijdeš mezi vrány, musíš krákat jako ony</i>	české
<i>Kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde</i>	české
<i>Koho chléb jíš, toho píseň zpívej</i>	české
<i>Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá</i>	české
<i>Kde nescházím, nechci zbývat</i>	české
<i>Kde ďábel víc nezmůže, aspoň zasmradí</i>	české
<i>Když se dva perou, třetí se směje</i>	české
<i>Koho had uštkl, i stočeného provazu se bojí</i>	české
<i>Kde se mnoho jí a pije, tam otvírá nemoc dveře</i>	slovenské

*Fryštácké spolčo
se postaralo
„ o hudební doprovod“
a patří mu za to
velký dík...*

*I tentokrát „Staříček“
zařídil nádherné počasí
a tak jsme mohli
mši svatou slavit
u jeho busty*

*Slavnostní mše se
letos zúčastnili také
přátelé ze slovenské
družební obce
Muráň*

Neděle 18. září byla vyvrcholením celotýdenních oslav 660. výročí první písemné zmínky o Fryštáku a zároveň tradičním termínem „Staříckovy pouti“ – připomínky příchodu salesiánů do Fryštáku. Slavnostní mši svatou sloužil nový fryštácký farář o. Josef, spolu se svými spolubratry salesiány o. Františkem, o. Jožkou a jáhnem Štěpánem. Náměstíčko u busty „Staříčka“ se opět zcela zaplnilo a tentokrát byli na mši svaté přítomni také hosté ze slovenské družební obce Muráň (kteří se zúčastnili oslav výročí města). Odpolední program se odvíjel podle předem připraveného scénáře. Nechybělo bohaté občerstvení, skákací hrad (díky panu Štefkovi z Vítové), připraveny byly soutěže pro děti a zahrála kapela Jack´s Band. Věřím, že se všichni pobavili. A těší mě, že se na farním dvoře objevily i „nové tváře“. Protože akce je určena opravdu všem. Fryštačanům i přespolním....

POUŤ DO ŘÍMA SE SVATOU ANEŽKOU

Milí přátelé Farníčku ráda bych se s Vámi podělila o zážitky z mé cesty do Říma se sochou sv. Anežky a národní pouti charity pořádané charitou Hodonín. Možná se ptáte, jak jsem se tam dostala? Velmi jsem si přála jet na národní pouť do Krakova, ale můj doprovázející kněz mi řekl, že to není vhodná pouť pro mne. Později mi přišel dotazník pro hlasování od otce arcibiskupa Jana, zda souhlasím se sochou sv. Anežky české patronky milosrdné lásky pro Svatého Otce, která má být umístěna ve vatikánských zahradách.

S radostí jsem hlasovala pro ni a pak jsem byla ráda, že ji mohu na vlastní oči spatřit na Velehradě o svátku našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje v kapli zvané Cyrilka. Zakrátko na to mi na facebook přišla nabídka se této pouti zúčastnit, tak jsem neváhala a ihned odpověděla na emailovou adresu a přitom zapomněla zjistit, o který termín se jedná. Potom u mne probíhala fáze, zda mám jet, nebo ne, jednak z finančních důvodů a pak také proto, že se mnou nikdo nechtěl jet. Nakonec jsem se rozhodla, že pojedu a do této poutě vložím všechny své úmysly a všechny, které nosím ve svém srdci.

Dlouho jsem neměla žádné informace a na poslední chvíli jsem sehnala prapor našeho města, Farníček pro lidi, které potkám a pár drobností pro svatého otce papeže Františka. Před odjezdem jsem měla velkou krizi, proč vlastně jsem se přihlásila a prosila jsem Pannu Marii Pomocnici o ochranu a pomoc. Při nástupu do autobusu směr Brno jsem řidiči autobusu, že mám dlouhou cestu a on se ptal, zda jedu do Říma a byl překvapený odpovědí, že ano. V Brně jsem čekala dvě hodiny a v pravé poledne na svátek Narození Panny Marie (8. 9.) jsem vyjela směrem k Římu. Cesta utíkala rychle a než jsem se nadála, byli jsme blízko italského Caorle, odkud byla v teplé noci cítit vůně moře a borovic.

dokončení na straně 6

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Vycházíme ven z kostela a míříme ulicí Via Merulana směrem k Lateránu. Po cestě míjíme několik dalších římských kostelů, ale dnes se bohužel nemůžeme moc zdržovat, protože máme opět doslova nabitý program. Během čtvrt hodiny už stojíme před papežskou bazilikou. Zatím tu není moc lidí, ale i tak opět procházíme přes „naše známé bezpečnostní rámy“ a tašky nám kontroluje policie a carabinieri. Po krátké prohlídce tak můžeme vstoupit do chrámu. A jak jinak, než další „Svatou bránou“...

Bazilika sv. Jana v Lateráně (italsky Basilica di San Giovanni in Laterano), plným názvem Bazilika Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Evangelisty, je biskupská katedrála města Říma s titulem basilica maior. Byla založena císařem Konstantinem roku 313 a později mnohokrát přestavována a je součástí stavebního komplexu Laterán, který byl až do 14. století sídlem papežů. Konstantin je také vyobrazen na mozaice v apsidě jako donátor s modelem baziliky v rukou. Byl to první veliký křesťanský kostel vůbec a byl zasvěcen svatým Janu Křtiteli a Janu Evangelistovi. Tuto baziliku několikrát vyplenili barbaři, například v letech 410 a 455 Vandalové. V roce 896 ji zase poškodilo zemětřesení. Byla poté přestavěna v románském slohu, vyzdobena mozaikami a obložena barevnými mramory. V době avignonského zajetí papežů chrám dále pustl a 21. srpna roku 1361 jej zachvátil katastrofální požár, při němž shořela střecha a také baldachýn nad hlavním oltářem. Tehdy se propadl strop hlavní lodi a celý objekt začal zarůstat trávou. Podle jednoho dobového svědectví se prý v bazilice pásly ovce. Následovala stavba dodnes dochovaného monumentálního gotického ciboria na čtyřech sloupech, které dal roku 1367 nad hlavním oltářem vztyčit papež Urban V., aby v něm byly uchovávány relikviáře s lebkami svatých apoštolů Petra a Pavla. Po návratu papežů do Říma (z Avignonu) roku 1378 začala zásadní obnova Lateránské baziliky, která byla ukončena roku 1384. V čele lodi (apsidě) stojí Stolec sv. Petra. Tento chrám se dodnes označuje jako hodnostně nejvyšší kostel v katolické církvi, (paradoxně to tedy není bazilika sv. Petra ve Vatikánu).

Po zhruba dvouhodinové prohlídce vycházíme ven z chrámu. A hned za rohem narazíme na další významnou památku. Na náměstí severně od baziliky stojí Lateránský obelisk, nejvyšší v Římě. Žulový monolit o výšce 37 metrů a o váze asi 455 t dal vyrobit faraó Thutmose IV. pro chrámový komplex v Karnaku. Císař Konstantius II. jej dal převézt nejprve do Alexandrie a odtud roku 357 do Říma, kde byl postaven v Cirkusu Maximu. Po pádu říše římské byl povelan a poškozen. Roku 1587 byl vykopán, opraven a vztyčen na osmimetrovém podstavci. Dnes mu stejně, jako ostatním „římským pohanským památkám“ vévodí vysoký kříž na špičce...

-pokračování příště-

POUŤ DO ŘÍMA SE SVATOU ANEŽKOU (DOKONČENÍ)

Ráno v sedm hodin už jsme byli na Svatopeterském náměstí. Byla to krásná ranní procházka po liduprázdném Římě a prošli jsme velký okruh včetně polední siesty na návrší v parku u jezera. Večer jsme dlouho čekali na autobus s osobními věcmi a tak jsem si v Termini všimla knihkupectví Don Bosko a šla je od salesiánů z Fryštáku pozdravit. Druhý den jsme vstávali brzy a mířili na audienci do Vatikánu, která měla být v aule Pavla VI., ale nakonec byla na Náměstí svatého Petra přímo před papežským baldachýnem. Konečně jsme se dočkali. Papež František třikrát objel náměstí, aby se pozdravil se všemi poutníky.

Nebudu se již víc zmiňovat o průvodu s vlajkami (*já jsem byla s vlajkou města Fryštáku*).

Papež František nás poprosil, abychom se za něj i nadále modlili. V průvodu s křížem milosrdenství jsem se potkala a pozdravila s kardinálem Vlčkem, abych ho poprosila o pozdrav pro našeho biskupa otce Karla Herbsta a on mi řekl, zda se s ním nechci vyfotit.

Zdravila jsem se také s otcem Dokládalem z Fatimského apoštolátu a povídala jsem mu o své práci v nemocnici. Měl velkou radost. Další dny jsme prošli mnoho katedrál a bazilik se svatými branami. Měli jsme mši svatou v Nepomucenu, kde studují naši kněží a bohoslovci. Velmi na mne zapůsobila zpráva, že máme ubytování blízko kostela Nejsvětějšího srdce v Termini, který dostavěl Don Bosko. Po náročném dni jsem se sama vypravila tento kostel vyhledat. Přišla jsem k němu s bagetou v ruce, kterou jsem měla na další den k jídlu, pomodlila se a vyfotila vstupní dveře. V tom se dveře odemkly a já řekla, že jsem ze salesiánského města Fryšták a byla jsem vpuštěna dál na mši svatou. Vyfotila jsem si obrazy sv. Marie Dominiky Mazzarelové, sv. Jana Saleského, sv. Dona Boska a Panny Marie Pomocnice. Krátce jsem se pomodlila, a když jsem chtěla odejít, zastavili mne a poslali pozdravy ve formě brožur a obrázků salesiánům do Fryštáku.

Poslední den jsme měli spojený s návštěvou Assisi, kde jsem vzpomněla na všechny tři františkánské větve a kněze i na našeho posledního kněze kapucína o. Pavla Uhříka. Byl za to velmi rád.

Během těchto dnů jsem prožila mnoho dotyků Boží lásky, mnoho setkání s dobrými lidmi a jsem ráda a tímto děkuji své rodině a hlavně manželovi, že mi toto „toulání“ dovolil a vždy mně s celou rodinou podporuje.

C s láskou a vděčností Jana Skaličková.

KONFERENCE O EVANGELIZACI – ZLÍN 18. - 20. 11. 2016

„Církev existuje proto, aby evangelizovala“ Papež Pavel VI.

Cílem konference je ukázat, že svědkem o Ježíši může být každý z nás. Přijďte si pro inspiraci a povzbuzení.

Chci vás srdečně pozvat na Konferenci o evangelizaci, která se uskuteční 18. - 20.11.2016 v Kongresovém centru ve Zlíně. Mnozí z nás si uvědomujeme důležitost evangelizace, ale často zůstáváme jen u konstatování, že je to důležité. Možná vnímáme, že lidí hledajících určité duchovní zakotvení je dnes mnohem více, než tomu bylo dříve. Bůh dává lidem v naší zemi zvláštní milost otevřenosti a pro nás je to velká výzva. **Jsmo zváni vyjít naproti hledajícím lidem kolem nás a odhodlat se k evangelizaci a svědectví konkrétním způsobem.** Rodí se nové evangelizační iniciativy, jako jsou kurzy Alfa, Farní evangelizační buňky, Chválové hnutí a další iniciativy. Přesto musíme přiznat, že jsme ve velkém zpoždění oproti očekávání lidí kolem nás a oproti Boží milosti, která je nám dáována.

Papež Pavel VI. píše ve své encyklice Evangelii nuntiandi: „Církev existuje proto, aby evangelizovala“. Když evangelizujeme, naše víra roste. Farnosti a sbory, které se rozhodly pro evangelizaci, zakouší, jak se rodí nová radost z víry, jak ožívají a rostou. Farnosti, které neevangelizují, se zmenšují a umírají. **Papež František v apoštolském listě Evangelii gaudium píše: „ Již nemůžeme zůstat klidní v našich kostelích, je třeba přejít od pouhé konzervující pastorace k rozhodně misijní“.**

Církev ve své nejnvnitřnější identitě stojí na hlubokém vztahu s Kristem a potom na lásce k lidem – ke světu, bez těchto dvou vztahů ztrácí svou identitu.

Pokud si tedy kladete otázku: Jak konkrétně mohu evangelizovat? K čemu jsem já osobně povolán? Tato konference vám může pomoci najít odpověď a vtáhnout vás do nového elánu lásky. **Na světě jsou dva druhy lidí: ti, kteří něco dělají, a pak ti druzí, kteří jim říkají, že to dělají špatně. Mezi které chceš patřit?**

PŘI PŘÍLEŽITOSTI VYVRCHOLENÍ SVATÉHO ROKU MILOSRDENSTVÍ VÁS ZVEME NA

**KONFERENCE
O EVANGELIZACI**

Jako svým učedníkům nám Ježíš říká: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium“ (Mt 28, 19). Možná si říkáte: „Já a evangelizace?“

Cílem konference je ukázat, že svědkem o Ježíši může být každý z nás. Přijďte si pro inspiraci a povzbuzení.

ZLÍN – KONGRESOVÉ CENTRUM

**P. Vojtěch Koukal
představený komunity
Blahoslavenství v ČR**

DOKONČENÍ ZE STR. 7

NA KONFERENCI VYSTOUPÍ S PŘEDNÁŠKAMI TITO HOSTÉ:

1/ P. Ondrej Chrvala (Slovensko)

přednáška: " Boží dílo evangelizace na Slovensku"

Otec Ondrej Chrvala je odpovědný za radu pro mládež a univerzity při Slovenské biskupské konferenci. Byl vedoucím Národního setkání mladých na Slovensku a také výpravy na Světové setkání mladých s papežem Františkem. Hledá nové cesty ve formaci mladých k evangelizaci na Slovensku.

2/ Maja Schanovsky (Rakousko)

přednáška: " Současná evangelizace, těžkosti a výzvy „.

Maja Schanovsky z komunity Emmanuel je koordinátorkou a vedoucí misíí a evangelizačních projektů realizovaných vídeňskou Akademií pro dialog a evangelizaci. Spolu s ředitelem Akademie Ottou Neubauerem vede např. Cyklus Mission possible.

3/ P. Vojtěch Koukal (ČR)

přednáška: " Farní evangelizační buňky – svědectví, sdílení zkušeností z farností "

P. Vojtěch Koukal je představeným komunity Blahoslavensví v ČR a je propagátorem hnutí Farních evangelizačních buněk – FEB.

4/ PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.(ČR)

přednáška: " Evangelizace a přímluvná modlitba".

Kateřina Lachmanová je šéfredaktorkou Karmelitánského nakladatelství, věnuje se pastoračně psychologickému poradenství, přednáškové a exerciční činnosti.

Dále na konferenci budou uvedeny tyto prezentace:

1/ P. Pavel Šupol – prezenzace : „ Hudba jako nástroj evangelizace"

2/ Městská evangelizace (Františkáni) – Evangelizace mezi Romy

3/ Krátké prezentace evangelizačních metod:

- **Škola křesťanského života a evangelizace**
- **Cursillo**
- **Oázy**
- **Antiochie Summer job - evangelizace prací**
- **Fatym**
- **Evangelizační vstupy do škol**

Součástí konference dále budou:

1/ Modlitby chval

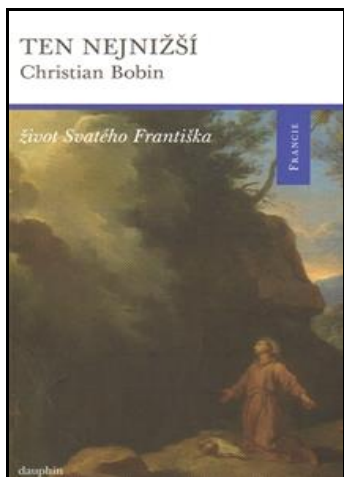
2/ Modlitební večery

Mši svatou v sobotu 19. listopadu v 17 hodin

bude sloužit arcibiskup Jan Graubner.

Informace o konferenci naleznete na stránkách

<http://www.credonadacnifond.cz>

KNIHA – TEN NEJNIŽŠÍ

Ani životopis ani hagiografie, nýbrž poetický text o životě Svatého Františka z Assisi, text o kráse matek a radosti dítěte a o andělském úsměvu Boha. Chlapec odešel s andělem a pes šel za nimi. Ta věta se zázračně hodí na Františka z Assisi. Moc se o něm neví a to je dobře. To, co se o někom ví, popravdě brání, abychom ho poznali. Přes to, co se o něm říká v přesvědčení, že dobře víme co, na něj vlastně nevidíme.

Třeba se říká: **SVA-TÝ-FRAN-TI-ŠEK-Z-A-SI-ZI**. Jako ve snu, aniž by se člověk probudil z mrákot jazyka. Vlastně se nic neříká, tak nějak se to nechá říct.

Necháváme přijít slova, ta ovšem přicházejí v pořadí, které nepatří nám, nýbrž lži, smrti, životu ve společnosti.

Jak málo skutečných slov si denně sdělíme, skutečně málo. Možná se zamilováváme jen proto, abychom konečně promluvili. Možná si otvíráme knihu jenom proto, abychom začali konečně naslouchat.

*Autor Christian Bobin (*1951) se narodil ve středofrancouzském průmyslovém městě Creusotu, v kraji vzdalujícím se již Burgundsku a jeho zlaté vinařské stezce, na cestě k lesům kolem středověkého města Autun. Kde se narodil, tam také žije, v čím dál větší skrytosti, věrný vlastním slovům o útěku Rimbaudově: Zmizet znamená si polepšit. O Christianu Bobinovi není co říct, snad kromě toho, že píše. Protože je to neužitečné tak jako láska, hra, dětství. Protože užitečné není nic, jako láska, hra, dětství. Je to příběh, který začal v roce 1951 a který zase skončí, nikdo neví kdy.*

**Přeložil Denis Molčanov, vydal Dauphin, 2014
UKÁZKA**

Třinácté století je stoletím křížových výprav – lišek proti vlkům, křesťanů proti muslimům, muslimů proti křesťanům. Všechny pocházejí z jednoho otce pochovaného v Bibli, Abraháma. A teď se perou o jeho kosti, zuby nehty. Náboženství, religio, je to, co váže, religare, a není nic religióznějšího než nenávist: ona poutá lidi v dav silou jedné myšlenky, jediného jména, tedy před tím, než je láska po jednom vysvobodí slabostí něčí tváře či hlasu. František z Assisi odchází do Palestiny hovořit o Bohu, který se hrozí davů, nudí se v kostelích. Vypráví vojákům to, co dříve říkal vrabcům. Nemluví, aby je přesvědčil, přesvědčit znamená opět zvítězit, a on touží po vítězství zpěvu slabého, bez brnění železa či slov.

Tuto knihu najdete ve fryštácké knihovně.

MANŽELSTVÍ SE PŘEŽILO?

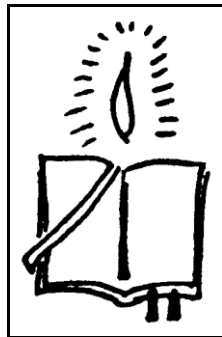
Nedávno vyšel v Lidových novinách článek s titulkem „Už každé druhé dítě je nemanželské“. Přesněji je dále uvedeno, že se v roce 2015 narodilo 47,8 procent dětí nesezdaným rodičům. Dále jsou uvedena procenta dětí, narozených mimo manželství v jiných evropských zemích, kde možné leckoho překvapí, že na katolickém Slovensku je to 37% dětí! Další důležité číslo je procento dětí, kteří žijí v „neformální rodině“, tedy s nesezdanými rodiči, kteří žijí ale spolu. To je v naší zemi 15,8% a na již zmiňovaném Slovensku pouhých 5,5%. Což je samozřejmě pro děti velmi nevýhodné. Statistika, některými uctívaná a jinými velmi nemilovaná, ale říká i další zajímavé věci. Například to, že nejvíce dětí se mimo manželství rodí v ekonomicky nejslabších regionech a matkám s nejnižším vzděláním. Ze všech matek s pouze základním vzděláním je svobodných 75%.

Jak se na tato, z hlediska křesťanství neutěšená, až alarmující skutečnosti dívat? Nejprve uvažme, že narození prvního dítěte mimo manželství je příspěvkem do kolony „nemanželské dítě“, ale ve skutečnosti některé takto zůstanou a v jiných případech následuje svatba až po narození dítěte – někdy brzy, jindy po několika létech. Samozřejmě by určitá útěcha v těchto neutěšených číslech byla, kdyby většina dětí žila u sice nesezdaných, ale spolu žijících rodičů. Tak to ale není. Občas se z takovýchto čísel vyvodí opravdu málo chytré tvrzení, že se manželství přežilo a že – podle hesla: „Co je nové, je jistě lepší než to, co bylo dříve“ – je to tedy trend dobrý, protože nový. Mluvme tedy přesně: Je to trend reálný (v roce 1989 7,9% dětí mimo manželství, v roce 2000 21,8%, a nyní tedy 47,8%), o kterém víme, že je pro děti jednoznačně nevýhodný, ale nemáme sílu nějak podstatně změnit. Můžeme mu ale především mentálně, názorově, nepodléhat. Čili vyhnout se okřídleným větám řady hodných starších lidí: „Je jiná doba. Dneska je to tak“ – a tím vše končí. Právě tak je ale dobré vyhnout se lamentování a moralizování, které je mladým protivné a může je spíš utvrdit v jejich vzdoru.

V exhortaci *Amoris laetitia* doporučuje papež František tento postoj: Dívat se pozorně na život těch, kdo žijí jinak, než by to podle křesťanské nauky mělo být, a vnímat, zda má jejich vztah naději na trvalost. Pokud ano, potom podporovat to, co k pevnému a trvalému svazku může vést. Dodejme: S trpělivostí, taktem a dodáváním odvahy váhajícím. A v neposlední řadě bychom také měli mluvit mezi sebou i s lidmi okolo nás nejen o malérech a rozpadlých manželstvích, ale také o dobrých manželstvích a rodinách, zejména o těch, kterým se podařilo překonat krizi, nebezpečí rozpadu nebo jinou ohrožující skutečnost. Řadě mladých lidí totiž dne nechybí ani tak touha po manželství a rodině, jako odvaha pustit se do tohoto opravdu obtížného úkolu a uspět v něm.

Článek z webu pastorace.cz - autor Aleš Opatrný

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
 2.10. 27. neděle v mezidobí
 4.10. Památka svatého Františka z Assisi
 9.10. 28. neděle v mezidobí
 15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
 16.10. 29. neděle v mezidobí
 17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
 18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
 23.10. 30. neděle v mezidobí
 28.10. Svátek svatých Šimona a Judy
 30.10. 31. neděle v mezidobí

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Příprava dětí s rodiči na první svaté přijímání

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii – ve svatém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem.

Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 7. 11. 2016 v učebně náboženství na faře. Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti.

Ta začne dva měsíce před slavností prvního svatého přijímání, které se uskuteční v neděli 7. 5. 2016 v 10 hodin ve frysáckém kostele svatého Mikuláše.

Katechumenát

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, bířmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by s ním vstoupit do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii.

Příprava začne příští rok v září.

**Přihlašovat se můžete osobně u mě.
 P. Josef Brtník**

DOPLŇOVAČKA NA ŘÍJEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

Legenda:

1. Přítel. – 2. Budoucí faráři. – 3. Dámský doplněk módy. – 4. Kovářovo náradí. – 5. Pouťová atrakce. – 6. Kolmá čára. – 7. Přívěsný obytný vůz. – 8. Jeden z ostrovů. – 9. Malý kopec. – 10. Učitelé (hovor.). – 11. Cukrovinka z kokosu. – 12. Uplnost. – 13. Vojenská hodnost. – 14. Západočeské město. – 15. Český herec (Jiří). – 16. Druh zeleniny. – 17. Hrubší druh cukru. – 18. Zájmová činnost.

Náповěda: Korsika

Tajenka z minula: v houbách dobré jídlo máte, jen když nejsou jedovaté

Připravil František Zálaha

NÁBOŽENSTVÍ - ŠKOLNÍ ROK 2016/2017

(Výuka náboženství začala v pondělí 19. září 2016)

Ve škole je výuka:

pro 1. třídu v pondělí od 11.30,

pro 2. třídu od 12.25

pro 3. třídu od 13.00 hod.,

vyučuje paní Jana Skaličková

Na faře je výuka:

pro 5. a 6. třídu v úterý od 13:50,

vyučuje paní Jarmila Macháčková

pro 7. až 9. třídu na faře v úterý od 15.00,

vyučuje P. Josef Klinkovský

pro 4. třídu na faře ve středu od 14.00

vyučuje P. Josef Brtník

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 1. 10. 2016 v nákladu 200 ks.